

**แรงจูงใจของนักศึกษาในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีใน
มหาวิทยาลัยเจ้าพระยา จังหวัดนครสวรรค์**

**MOTIVATION OF BACHELOR DEGREE STUDENT IN CONTINUING
THEIR STUDY AT CHAOPRAYA UNIVERSITY, NAKORNSAWAN PROVINCE**

ขวัญชัย สอนศิริ

Kwanchai Sornsiri

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อศึกษาระดับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเจ้าพระยาจังหวัดนครสวรรค์ 2) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีที่มหาวิทยาลัยเจ้าพระยาจังหวัดนครสวรรค์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยเจ้าพระยาจังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 282 คน ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม และได้รับแบบสอบถามที่สมบูรณ์คืนกลับมาทั้งหมด 282 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบสมมติฐาน การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยด้วยสถิติ t-test และ F-test เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe

ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 19 - 22 ปี มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาอยู่ระหว่าง 2.00-3.00 นักศึกษาส่วนใหญ่ศึกษาอยู่สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ศึกษาในระดับชั้นปีที่ 1 นักศึกษามีภูมิลำเนาอยู่จังหวัดนครสวรรค์ ส่วนใหญ่ผู้ปกครองมีอาชีพอื่นๆ และมีรายได้ต่อเดือน ต่ำกว่า 10,000 บาท

ผลการวิเคราะห์ระดับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเจ้าพระยาจังหวัดนครสวรรค์ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.70$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการพัฒนาตนเอง ($\bar{X} = 4.32$) มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม ($\bar{X} = 4.15$) ด้านหลักสูตร ($\bar{X} = 3.94$) ด้านชื่อเสียงสถาบัน ($\bar{X} = 3.64$) และด้านสวัสดิการ ($\bar{X} = 3.47$) มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านอิทธิพลของ

บุคคลและสื่อ ($\bar{X} = 3.08$) และด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา ($\bar{X} = 3.27$) มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีอยู่ในระดับปานกลาง

ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเจ้าพระยา จังหวัดนครสวรรค์ จำแนกตามปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ พบว่า นักศึกษาที่มี เพศ ภูมิลำเนา อาชีพ ผู้ปกครอง และรายได้ผู้ปกครองต่อเดือนต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีไม่แตกต่างกัน ส่วนนักศึกษาที่มี อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา สาขาวิชาที่ศึกษา และระดับชั้นปีศึกษา มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05

Abstract

The objectives of this research were 1) to study the level of motivation towards continuing in Bachelor degree at Chaopraya University, Nakornsawan Province and, 2) to compare demographic towards continuing bachelor degree in Chaopraya University, Nakornsawan Province. The sample was 282 students who are currently studying at the Chaopraya University. The questionnaires were used to collect data, 282 completed questionnaires were returned, which can be presented by 100 percent. The data were analyzed by using percentage, mean, standard deviation, hypothesis test, and compare the data by t-test, F-test, and LSD method.

The study showed that the majority of students were female with age between 19-22 years old, the grade point average (G.P.A) between 2.00-3.00, study in the 1st year, major in Computer Business and the most of them were living in Nakornsawan Province. Their parents had the general occupation and their monthly income was lower than 10,000 Baht.

The research had found that the overall motivation towards continuing in Bachelor degree in Chaopraya University, Nakornsawan Province of student was in high level with mean value 3.70. When analyzed in detail of the motivation, the self improvement was in the highest level with mean value 4.32; while the social and community contribution with mean value 4.15, the program of study with mean value 3.94, the reputation of the university with mean value 3.64, and the welfare with mean value 3.47 were rated in high level; while the influence of personal and media with mean value 3.08 and expenditure of study with mean value 3.27 were found in moderate level.

When comparing the factors in continuing their bachelor degree at Chaopraya University, Nakornsawan Province classified by demographic profile, the findings had showed that gender, home town, occupation of their parents and average income had not different effect to the motivation. However, students who were different in age, grade point average, major, year of study were affected in motivation at the 0.05 level of significance.

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นกระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้ อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้และปัจจัย เกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต และการศึกษาจึงเป็นกระบวนการสำคัญในการพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ สติปัญญา มีความรู้ความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542)

มหาวิทยาลัยเจ้าพระยาก่อกำเนิดขึ้นเพื่อเป็นโอกาสทางการศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่าชุมชนในภูมิภาคโดยมุ่งสานต่อการสร้างบุคคลผู้ทรงความรู้ทรงความสามารถและทรงคุณธรรมเพื่อเป็นหลักแห่งตนและครอบครัวในการดำรงชีวิตด้วยความสุข ทั้งเป็นผู้สามารถจักเป็นผู้นำและหนุนในการก่อปร

คุณประโยชน์แก่สังคม ประเทศชาติและมวลมนุษยชาติ นอกจากนี้มหาวิทยาลัยเจ้าพระยา ยังมุ่งสนองภารกิจของการเป็นมหาวิทยาลัยชุมชน อันสมบูรณ์สมแห่งการเป็นหลักแห่งภูมิปัญญาของปวงชน (มหาวิทยาลัยเจ้าพระยา 2550 : 8) โดยมหาวิทยาลัยเจ้าพระยาเป็นมหาวิทยาลัยเอกชนแห่งแรกของภาคเหนือตอนล่างและภาคกลางตอนบน เป็นมหาวิทยาลัยที่มุ่งสนองความต้องการของประชาชนในภูมิภาค ดังคำกล่าวที่ว่า “ มหาวิทยาลัยเจ้าพระยา มหาวิทยาลัยของคนภูมิภาค เพื่อสร้างคนระดับสากล ” ซึ่งปัจจุบันมหาวิทยาลัยเจ้าพระยามีจำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2551 จำนวนทั้งสิ้น 951 คน (มหาวิทยาลัยเจ้าพระยา, 2551 : ฝ่ายทะเบียนและวัดผล) โดยมีสาขาที่เปิดสอนทั้งหมด 11 สาขาวิชา ใน 6 คณะ ได้แก่ สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการจัดการ สาขาวิชาการตลาด สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ สาขาวิชาการจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยว สาขาวิชาการโฆษณาและการประชาสัมพันธ์ สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ สาขาวิชาคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย สาขาวิชานิติศาสตร์

สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ และได้เปิดตามแผนพัฒนามหาวิทยาลัยเพื่อตอบสนองความต้องการของนักศึกษาในส่วนของภูมิภาคที่ต้องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ซึ่งมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นทุกปี การที่มีผู้เข้ามาศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเจ้าพระยานั้น น่าจะมีแรงจูงใจหรือเหตุผลที่เป็นตัวชักจูงให้เกิดความต้องการดังกล่าว เช่น บางคนให้ความสำคัญกับความมีชื่อเสียงของสถาบัน บางคนมุ่งพัฒนาศักยภาพของตน เพื่อนำความรู้ความสามารถไปพัฒนาสังคม ซึ่งคำตอบที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้สามารถนำไปเป็นข้อมูลให้มหาวิทยาลัยได้ทราบเหตุผลของนักศึกษาที่เข้าศึกษาต่อในปีการศึกษาต่อไป และสามารถใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้น เพราะสารสนเทศที่ถูกต้องสามารถนำมาใช้ในการพัฒนามหาวิทยาลัยและวางแผน ตลอดจนแนวทางในการกำหนดนโยบาย ซึ่งนักศึกษาเป็นกลุ่มประชากรที่สำคัญไม่ควรมองข้าม เพราะนโยบายผลิตภัณฑ์เพื่อให้ได้บุคคลที่มีความรู้ความสามารถ มีความคิดกว้างไกลและมีคุณธรรม แต่ยังไม่มีการเข้าใจแรงจูงใจและเหตุผลของนักศึกษาที่ตัดสินใจเข้าศึกษาต่อ ไม่ว่าจะเป็นด้านการพัฒนาตนเอง ด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม ด้านหลักสูตร ด้านชื่อเสียงของสถาบัน ด้านอิทธิพลของบุคคลและสื่อ ด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา ด้าน

สวัสดิการ หากได้มีการศึกษาค้นคว้าให้กว้างขวางและลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น นอกจากจะทำให้ทราบแรงจูงแรงของนักศึกษาแล้ว ยังสามารถที่จะใช้เป็นข้อมูลให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับนักศึกษาได้ทราบแรงจูงใจหรือเหตุผลที่ทำให้ให้นักศึกษาตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเจ้าพระยา

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเรื่องแรงจูงใจของนักศึกษาในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเจ้าพระยา ว่าปัจจัยใดบ้างที่เป็นแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยเจ้าพระยา และนำผลการศึกษาที่ได้ไปเป็นข้อมูล อันจะเป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยที่จะผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพ มีความรู้ความสามารถเพื่อพัฒนาสังคมและประเทศชาติต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาระดับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเจ้าพระยา จังหวัดนครสวรรค์
- 2) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีที่มหาวิทยาลัยเจ้าพระยา จังหวัดนครสวรรค์

วิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ใช้วิธีการ

รวบรวมข้อมูล 2 แบบคือ 1) การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการศึกษาเอกสาร (Documentary Research) และ 2) การเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม (Questionnaire)

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2551 จำนวน 951 คน (ที่มา: ฝ่ายทะเบียน มหาวิทยาลัยเจ้าพระยา, 2551)

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยเจ้าพระยาปีการศึกษา 2551 จำนวน 282 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม โดยแบ่งเป็นสามตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยเป็นคำถามชนิดเลือกตอบ ประกอบด้วย เพศ อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา สาขาวิชาที่ศึกษา ระดับชั้นปีที่ศึกษา ภูมิลำเนา อาชีพของผู้ครอง และรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามด้านแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเจ้าพระยา ของนักศึกษา จำนวน 7 ด้าน ได้แก่ ด้านการพัฒนาตนเอง ด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม ด้านหลักสูตร ด้านชื่อเสียงสถาบัน ด้านอิทธิพลของบุคคลและสื่อ ด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา และด้านสวัสดิการ และ ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็น และ ข้อเสนอแนะ ของ ผู้ตอบ

แบบสอบถาม โดยเป็นคำถามแบบปลายเปิด (Open-end)

การวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็นส่วนต่าง ๆ ดังนี้ 1) ใช้ค่าร้อยละ เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคลของนักศึกษาได้แก่ เพศ อายุ สาขาวิชาที่ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา 2) ใช้ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในการหาค่าเฉลี่ยน้ำหนักของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจ ในแต่ละข้อคำตอบของแต่ละข้อ และ 3) ใช้ t - test เพื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระที่มี 2 กลุ่ม และใช้ One – Way ANOVA สำหรับวิเคราะห์ตัวแปรอิสระที่มีตั้งแต่ 2 กลุ่มขึ้นไป เพื่อทดสอบสมมติฐาน โดยจำแนกตามลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม และเมื่อพบความแตกต่าง จึงทำการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคล (n = 282) พบว่า ส่วนมากสุดเป็นเพศหญิง จำนวน 174 คน (ร้อยละ 61.7) มีอายุระหว่าง 19 – 22 ปี จำนวน 205 คน (ร้อยละ 72.7) มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระหว่าง 2.01 – 3.00 จำนวน 175 คน (ร้อยละ 62.1) ศึกษาในสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจมากที่สุด จำนวน 69 คน (ร้อยละ 24.5) นักศึกษาส่วนใหญ่ศึกษากำลังศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 96 คน (ร้อยละ 34.0) มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัดมากที่สุด

จำนวน 175 คน (ร้อยละ 62.1) ส่วนใหญ่ ผู้ปกครองประกอบอาชีพส่วนตัว จำนวน 135 คน (ร้อยละ 47.9) และผู้ปกครองมีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาทมากที่สุด จำนวน 145 คน (ร้อยละ 51.41)

2. ผลการวิเคราะห์ แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีที่มหาวิทยาลัยเจ้าพระยา พบว่า นักศึกษามีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.70) เมื่อจำแนกออกมาเป็นรายด้าน สามารถจัดอันดับได้ดังต่อไปนี้ อันดับ 1 ด้านการพัฒนาตนเอง พบว่านักศึกษามีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่ออยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.32) อันดับ 2 ด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคมพบว่า นักศึกษามีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.15) อันดับ 3 ด้านหลักสูตรพบว่านักศึกษามีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.94) อันดับ 4 ด้านชื่อเสียงสถาบัน พบว่า นักศึกษามีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.64) อันดับ 5 ด้านสวัสดิการ นักศึกษามีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.47) อันดับ 6 ด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา นักศึกษามีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่ออยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.27) อันดับ 7 ด้านอิทธิพลของบุคคลและสื่อ นักศึกษามีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่ออยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.08)

3. ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเจ้าพระยา โดยจำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล สรุปผลได้ดังต่อไปนี้

3.1 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเจ้าพระยา จำแนกตาม เพศ พบว่าโดยรวม นักศึกษามีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้านแล้วพบว่า นักศึกษาที่มีเพศแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อแตกต่างกัน ในด้านอิทธิพลของบุคคลและสื่อที่ระดับนัยสำคัญ .05

3.2 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเจ้าพระยาจำแนกตาม อายุ พบว่าโดยรวม นักศึกษาที่มีอายุแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อแตกต่างกัน ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้ว พบว่า นักศึกษาที่มีอายุแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อแตกต่างกัน ในด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม และด้านอิทธิพลของบุคคลและสื่อ ที่ระดับนัยสำคัญ .05

3.3 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเจ้าพระยาจำแนกตาม ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา พบว่า โดยรวม นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้วพบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทาง

การศึกษาแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อแตกต่างกันในด้านการพัฒนาตนเอง ที่ระดับนัยสำคัญ .05

3.4 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัย เจ้าพระยา จำแนกตาม สาขาวิชาที่ศึกษา พบว่า โดยรวม นักศึกษาที่มีสาขาวิชาที่ศึกษาแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อแตกต่างกัน ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้ว พบว่า นักศึกษาที่มีสาขาวิชาที่ศึกษาแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ในด้านหลักสูตร ด้านชื่อเสียงสถาบันด้านอิทธิพลของบุคคลและสื่อ ส่วนด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม พบว่า นักศึกษามีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.5

3.5 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัย เจ้าพระยา จำแนกตาม ชั้นปีที่ศึกษา พบว่า โดยรวม นักศึกษาที่มีระดับชั้นปีที่ศึกษาแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อแตกต่างกัน ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้ว พบว่า นักศึกษาที่มีระดับชั้นปีที่ศึกษาแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ในด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม ด้านหลักสูตร และด้านสวัสดิการ ส่วนด้านการพัฒนาตนเอง ด้านชื่อเสียงสถาบัน และด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา

พบว่านักศึกษามีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05

3.6 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัย เจ้าพระยา จำแนกตาม ภูมิภาค พบว่า โดยรวม นักศึกษาที่มีภูมิภาคแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้ว พบว่า นักศึกษาที่มีภูมิภาคแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ในด้านการพัฒนาตนเอง

3.7 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัย เจ้าพระยา จำแนกตาม อาชีพของผู้ปกครอง พบว่า นักศึกษาที่มีอาชีพของผู้ปกครองแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อทั้งโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

3.8 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัย เจ้าพระยา จำแนกตาม รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน พบว่า นักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือนแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อทั้งโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่องแรงจูงใจของนักศึกษาในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเจ้าพระยาจังหวัดนครสวรรค์ ซึ่งได้ศึกษาถึงแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของ

นักศึกษามหาวิทยาลัยเจ้าพระยา ในด้านที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ 7 ด้าน ได้แก่ ด้านการพัฒนาตนเอง ด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม ด้านหลักสูตร ด้านชื่อเสียงสถาบัน ด้านอิทธิพลของบุคคลและสื่อ ด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา และด้านสวัสดิการ มีประเด็นที่ผู้วิจัยได้นำมาอภิปรายผล ดังต่อไปนี้

1. ระดับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเจ้าพระยาพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเจ้าพระยามีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและสอดคล้องกับงานวิจัยในครั้งนี้จำนวน 5 ท่าน ได้แก่ 1) สว่าง ยุคะลัง (2541 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง แรงจูงใจของผู้ปกครองในการให้นักเรียนเข้าศึกษาต่อ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด ปีการศึกษา 2540 ผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจของผู้ปกครองในการให้นักเรียนเข้าศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ดโดยส่วนรวมอยู่ในระดับมาก 2) บุญส่ง รอดแก้ว (2546 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการเรียนวิชาเอกการตลาดของนักศึกษาระดับปริญญาตรีสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา วาสุกกรี ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีแรงจูงใจ โดยรวมทุกด้านอยู่ใน

ระดับมาก 3) กาญจนา พันธุ์เยี่ยม (2545 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกเรียน สาขาวิชาการ โรงแรม ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตวังไกลกังวล ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีแรงจูงใจในการเลือกเรียนวิชาการ โรงแรมโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก 4) พระมหาแมนชัย คำสี (2547 : 109) ได้ศึกษาเรื่อง แรงจูงใจของนักศึกษาในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยมหามงกุฎราชวิทยาลัยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยมหามงกุฎราชวิทยาลัยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือโดยรวมอยู่ในระดับมาก 5) กัสรา จันโทมุข ได้ศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการเข้าเรียนในวิทยาลัยนาฏศิลป์ปะกาพลินธุ์ ผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจในการเข้าเรียนในวิทยาลัยนาฏศิลป์ปะกาพลินธุ์ของนักเรียน/นักศึกษา รวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเจ้าพระยามีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่ออยู่ในระดับมากที่สุด 1 ด้าน ได้แก่ ด้านการพัฒนาตนเอง, อยู่ในระดับมาก 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม ด้านหลักสูตร ด้านชื่อเสียงสถาบัน ด้านสวัสดิการ, และอยู่ในระดับปานกลาง 2 ด้าน ได้แก่ ด้านอิทธิพลของบุคคลและสื่อ และด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา

2. ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเจ้าพระยาจังหวังนครสวรรค์ โดยจำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล สรุปผลได้ดังต่อไปนี้

2.1 นักศึกษาที่มีเพศแตกต่างกันมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 ที่เป็นเช่นนี้อาจจะเป็นเพราะว่า นักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิง มีโอกาสที่เท่าเทียมกันในการที่จะเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น เพื่อเป็นการพัฒนาศักยภาพของตนเอง สาขาวิชาที่เปิดสอนก็มีให้เลือกเรียนหลากหลายสาขาวิชา รวมไปถึงความชอบ ความสนใจ และความถนัดของนักศึกษาแต่ละคนก็ไม่เหมือนกัน จึงทำให้นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปรมะศรัทธา (2541 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อวิทยาลัยนาฏศิลป์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งผลการวิจัย พบว่า แรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อวิทยาลัยนาฏศิลป์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือโดยรวม นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีแรงจูงใจไม่แตกต่างกัน

2.2 นักศึกษาที่มีอายุแตกต่างกันมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 ที่เป็นเช่นนี้อาจจะเป็นเพราะว่า นักศึกษาที่มีอายุแตกต่างกันมีความคิดที่แตกต่างกัน ซึ่ง ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่

มีอายุต่ำกว่า 19 ปี มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโดยรวมมากกว่า นักศึกษาที่มีอายุ 22 ปีขึ้นไป อาจจะเป็นเพราะว่า นักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 19 ปี นั้นเป็นช่วงเริ่มแรกที่กำลังเข้าศึกษาจึงมีความกระตือรือร้นที่อยากจะศึกษาหาความรู้ เพื่อให้ตนเองประสบความสำเร็จ ซึ่งแตกต่างจากนักศึกษาที่มีอายุ 22 ปีขึ้นไป ซึ่งอาจจะรู้สึกรู้ว่าเป็นช่วงที่รู้สึกอึดอัดในเรื่องของการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ สงวน สุทธิเลิศอรุณ (2528 : 63-64) ซึ่งกล่าวว่า แรงจูงใจฝ่ายสัมฤทธิ์ คือ ความปรารถนาที่จะทำให้สิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีได้ผลเป็นเยี่ยมหรือให้ผลดีกว่าบุคคลอื่นๆ โดยทุ่มเทความพยายามทั้งหมดที่มีอยู่จนประสบความสำเร็จ

2.3 นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .01 ที่เป็นเช่นนี้อาจจะเป็นเพราะว่า นักศึกษาที่มีผลการเรียนที่สูงย่อมมีความต้องการที่จะเข้าศึกษาในระดับที่สูงขึ้น มากกว่านักศึกษามีผลการเรียนที่ต่ำกว่า ซึ่งผลการศึกษาพบว่านักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา 3.01 - 4.00 มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อในด้านการพัฒนาตนเองมากกว่านักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา 1.00 - 2.00 และนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา 2.01 - 3.00 จากผลการวิจัยที่ปรากฏออกมาจะเห็นได้ว่า นักศึกษามีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อเพื่อต้องการตอบสนองสิ่งที่ตนเองอยากมี อยากได้

เช่นอยากมีวุฒิการศึกษาที่สูงเหมือนคนอื่น
อยากได้ตำแหน่งงานที่สูงขึ้น อยากได้การ
ยอมรับจากบุคคลภายนอก ซึ่งสอดคล้องกับ
ทฤษฎีความต้องการ ของ Maslow ซึ่งได้อธิบาย
ว่ามนุษย์จะมีความต้องการจากระดับต่ำไปสู่
ระดับที่สูง ซึ่งระดับต่ำจะเป็นความต้องการใน
สิ่งที่บกพร่องเช่นความต้องการด้านความมั่นคง
ปลอดภัย การศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นนั้นจะ
เป็นการรับประกันได้ส่วนหนึ่งว่าบุคคลนั้นจะ
ได้รับเงินเดือนที่มากขึ้น หน้าที่การงาน
ก้าวหน้ามากขึ้นเป็นต้น และอีกอย่างหนึ่งก็คือ
ความต้องการการยกย่องสรรเสริญ ซึ่ง
การศึกษาในระดับที่สูงขึ้นนั้นจะส่งผลทำให้
เป็นที่ยอมรับจากบุคคลทั่วไป ว่ามี
ความสามารถและรอบรู้นั้นเอง ซึ่งสอดคล้อง
กับงานวิจัยของ ศิวลี ดิลกหัตถการ (2547 :
บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการศึกษา
ต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักเรียน
ชั้นปีที่ 1 โรงเรียนกรุงเทพการบัญชีวิทยาลัย ซึ่ง
ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
ต่างกันมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพโดยรวมแตกต่างกัน

2.4 นักศึกษาที่มีสาขาวิชาที่ศึกษา
แตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ
แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 ที่เป็นเช่นนี้
อาจจะเป็นเพราะว่า นักศึกษามีโอกาสที่จะ
เลือกเรียนในสาขาวิชาที่ตนสนใจและมีความ
ถนัด ซึ่งนักศึกษบางคนมีความต้องการที่จะ

ศึกษาในสาขาวิชาที่สามารถนำไปประกอบ
อาชีพได้ในอนาคต หรือนำความรู้ที่ได้รับจาก
การศึกษาในสาขาวิชาที่ตนถนัดไปประกอบ
ธุรกิจส่วนตัว เพื่อพัฒนาศักยภาพและขีด
ความสามารถของตนเอง จึงทำให้นักศึกษาที่มี
สาขาวิชาที่ศึกษาแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการ
เข้าศึกษาต่อแตกต่างกัน ซึ่งตามทฤษฎีแรงจูง
ใจ (มุกดา ศรียงค์ และคณะ 2539 : 246) กล่าวถึง
แรงจูงใจเพื่อการศึกษาว่า แรงจูงใจเพื่อการศึกษา
คือ แรงพยายามศึกษาหาความรู้ใหม่ ๆ
ตลอดเวลา พยายามแสวงหาคำตอบและ
ข้อเท็จจริง เช่น การไปโรงเรียนเพื่อเรียน
หนังสือมักจะมีคำถามถามครูเมื่อเกิดปัญหา
ข้องใจ ซึ่งบันเทิง พาพิจิตร (2547 : 78- 80) ได้
สรุปความหมายของศึกษาไว้ว่า การศึกษาคือ
กระบวนการแสวงหาความรู้และประสบการณ์
เพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพของบุคคล ช่วยให้
บุคคลมีความเจริญงอกงามสมบูรณ์ เป็น
สมาชิกที่พึงปรารถนาของสังคม มี
ความสามารถที่จะปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม
และปรับสิ่งแวดล้อมให้เข้ากับตนเองได้อย่างดี
ตลอดจนเป็นคนที่มียุคสมัยแห่งชีวิตและ
รู้จักหลีกเลี่ยงจากอำนาจฝ่ายต่ำทั้งปวง

2.5 นักศึกษาที่มีระดับชั้นปีที่ศึกษา
แตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ
แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ.05 ที่เป็นเช่นนี้
อาจจะเป็นเพราะว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่เข้ามา
ศึกษาในมหาวิทยาลัยมีความกระตือรือร้นที่
อยากจะทำหน้าที่หาความรู้เพื่อความก้าวหน้า ซึ่ง

ต่างจากนักศึกษาชั้นปีที่ 2, 3, และ 4 ซึ่งอาจจะมี ความรู้สึกว่ามีความเหนื่อยชาและมีความ กระจือรีอรั้นในการเรียนลดน้อยลง ซึ่งจาก ตารางที่ 4.33 พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มี แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโดยรวมมากกว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 3 และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 จึงทำ ให้ให้นักศึกษาที่มีระดับชั้นปีที่ศึกษาแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อแตกต่างกัน ซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภัสรา จันโทมุข (2542 : 73) ได้ศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการเข้า เรียนในวิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ ซึ่ง ผลการวิจัยพบว่า นักเรียน/นักศึกษาระดับนาฏ ศิลปะชั้นต้น ระดับนาฏศิลปะชั้นกลางและ ระดับนาฏศิลปะชั้นสูง มีแรงจูงใจในการเข้า เรียนโดยภาพรวมแตกต่างกัน

2.6 นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกัน มี แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อแตกต่างกันที่ระดับ นัยสำคัญ .05 ที่เป็นเช่นนี้อาจจะเป็นเพราะว่า นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัดย่อมมี ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการเดินทางมาศึกษาใน มหาวิทยาลัย มากกว่านักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ ในจังหวัด รวมถึงการรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ เกี่ยวกับมหาวิทยาลัยของนักศึกษาที่มีภูมิลำเนา อยู่ต่างจังหวัดน้อยกว่านักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ ในจังหวัด จึงทำให้นักศึกษาที่มีภูมิลำเนา ต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อแตกต่าง กัน

2.7 นักศึกษาที่มีอาชีพของผู้ปกครอง แตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อไม่

แตกต่างกัน ที่เป็นเช่นนี้อาจจะเป็นเพราะว่า นักศึกษาที่มีอาชีพของผู้ปกครองแตกต่างกัน มี สิทธิและโอกาสที่จะได้รับการศึกษาในระดับที่ สูงขึ้นเท่าเทียมกัน เนื่องจากรัฐบาลเปิดโอกาส ให้ให้นักศึกษาที่เรียนดีแต่ขาดแคลนทุนทรัพย์ มี โอกาสได้เข้าศึกษาต่อในสถาบัน ต่าง ๆ ดังนั้น ไม่ว่าผู้ปกครองของนักศึกษาจะมีอาชีพใดก็ ตาม จะมีรายได้จากการประกอบอาชีพดังกล่าว มากหรือน้อย ก็ไม่มีผลต่อการศึกษาของ นักศึกษามากนัก เนื่องจากค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่ เกี่ยวข้องกับการศึกษา รัฐบาลออกค่าใช้จ่ายใน ส่วนนี้ให้ จึงทำให้นักศึกษาที่มีอาชีพของ ผู้ปกครองแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้า ศึกษาต่อไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับ งานวิจัยของ กาญจนา พันธุ์เอี่ยม (2545 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการเลือก เรียน สาขาวิชาการ โรงแรม ของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตวังไกล กังวล ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่ผู้ปกครองมี อาชีพต่างกัน มีแรงจูงใจในการเลือกเรียน สาขาวิชาการ โรงแรม โดยรวมแตกต่างกัน

2.8 นักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครอง ต่อเดือนแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษา ต่อไม่แตกต่างกัน ที่เป็นเช่นนี้อาจจะเป็น เพราะรายได้ของผู้ปกครองนั้นถือว่ามีส่วน สำคัญในการเข้าศึกษาต่อของนักศึกษา เนื่องจากสถาบันการศึกษาเป็นของเอกชน ดังนั้นค่าใช้จ่ายจึงค่อนข้างแพง แต่ในปัจจุบัน กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของรัฐบาลได้

เปิดโอกาสให้นักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อ ได้มีโอกาสในการเข้าศึกษาต่อในสถาบันต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นสถาบันของเอกชนหรือรัฐบาล ประกอบกับ ผลการศึกษา ด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา พบว่า มหาวิทยาลัยมีทุนการศึกษาให้มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และผลการศึกษาในด้านของสวัสดิการ พบว่า มหาวิทยาลัยมีทุนการศึกษาเดือนละ 1,200 บาท ฟรีตลอดหลักสูตร รวมถึง ทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษาของรัฐบาลจนสำเร็จการศึกษา, มีที่พักฟรี, มีรถรับส่งฟรี, รวมถึงทุนต่าง ๆ ที่มหาวิทยาลัยจัดสรรให้นักศึกษา จึงทำให้นักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือนแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิวลี ดิลกหัตถการ (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักเรียนชั้นปีที่ 1 โรงเรียนกรุงเทพการบัญชีวิทยาลัย ซึ่งผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีรายได้ผู้ปกครองต่อเดือนต่างกันมีแรงจูงในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพโดยรวมแตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ผลการศึกษาค้นคว้าแรงจูงใจของนักศึกษาในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเจ้าพระยาจังหวัดนครสวรรค์ พบว่าด้านการพัฒนาตนเองนักศึกษามีแรงจูงใจในการเข้าศึกษามากที่สุด ซึ่งเป็นลำดับแรกของ

การเข้าศึกษาต่อ และจากคำถามรายข้อ พบว่า นักศึกษาต้องการความเจริญก้าวหน้าในชีวิต มีโอกาสศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น นำความรู้ไปประกอบอาชีพได้หลากหลาย เพื่อพัฒนาความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ต้องการประสบความสำเร็จในชีวิต ต้องการฝึกฝนตนเองและพัฒนาความรู้ความสามารถของตน ต้องการเพิ่มพูนความรู้ความสามารถของตนเอง ต้องการมีโลกทัศน์ที่กว้างไกลมากขึ้น ดังนั้น มหาวิทยาลัยเจ้าพระยา ควรพิจารณาแรงจูงใจในด้านนี้ในการปรับปรุงพัฒนาเกี่ยวกับบุคลากร หลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสม เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ศึกษาให้ได้รับความรู้ มีความสามารถอย่างเต็มที่

2. ผลการศึกษาค้นคว้าแรงจูงใจของนักศึกษาในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเจ้าพระยาจังหวัดนครสวรรค์ พบว่า ด้านอิทธิพลของบุคคลและสื่อ ด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา นักศึกษามีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาระดับปานกลาง ด้านอิทธิพลของบุคคลและสื่อ เนื่องจากไม่ทราบข่าวการรับสมัครเข้าศึกษาต่อ จึงเสนอแนะว่ามหาวิทยาลัยเจ้าพระยาควรมีแผนการประชาสัมพันธ์ให้มากขึ้น โดยมีการประชาสัมพันธ์ทางสื่อต่างๆ ตลอดจนจัดให้มีการแนะแนวตามสถานศึกษาและหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ส่วน ด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา ควรมีการชี้แจงค่าใช้จ่ายในการศึกษาทั้งหมดให้นักศึกษาเข้าใจ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีที่มหาวิทยาลัยเจ้าพระยาจังหวัดนครสวรรค์

2. ควรมีการวิจัยติดตามผลนักศึกษาที่จบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยเจ้าพระยาเพื่อนำข้อเสนอแนะ และข้อมูลต่างๆมาปรับปรุงหลักสูตรและวิธีการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

บรรณานุกรม

กาญจนา พันธุ์เอี่ยม. (2545) แรงจูงใจใน

การเลือกเรียนสาขาวิชาการ
โรงแรมของนักศึกษาสถาบัน
เทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขต
วังไกลกังวล. สารนิพนธ์ กศ.ม.
(ธุรกิจการศึกษา). บัณฑิต
วิทยาลัยมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.

ณัฐพันธุ์ เขจรนันท์ และ ฉัตรยาพร

เสมอใจ. (2547). การจัดการ.
กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.

เดือนจิตต์ จิตต์อารี. (2541). การวิจัยธุรกิจ.

กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์
พับลิชชิ่ง.

เทพพนม เมืองแมน และ สวิง สุวรรณ.

(2540). พฤติกรรมองค์กร.
กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

รัชพล พึ่งสุข. (2539). แรงจูงใจของ

นักศึกษาตำรวจต่อการเข้า
ศึกษาในโรงเรียนนครบาล.ภาค
นิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาการศึกษาผู้ใหญ่.บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์.

บุญส่ง รอดแก้ว. (2546). แรงจูงใจในการ

เรียน วิชาเอกการตลาดของ
นักศึกษาระดับปริญญาตรี
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา
วาสุกรี. สารนิพนธ์ กศ.ม.(ธุรกิจ
การศึกษา).บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

บันเทิง พาพิจิตร. (2547). สังคมวิทยา.

กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

ประเมศวร์ โพธิ์คล้าย. แรงจูงใจในการเข้า

ศึกษาต่อวิทยาลัยนาฏศิลป์ใน
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.
วิทยานิพนธ์ กศ.ม.สาขาวิชา
จิตวิทยาการศึกษา.บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม.

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ, 2542 :

ออนไลน์

พรชัย ลิขิตธรรมโรจน์. (2545). พฤติกรรม

องค์กร. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

- พวงเพชร วัชรอยู่. (2545). **จิตวิทยาทั่วไป**.
กรุงเทพฯ: จามจุรีโปรดักท์.
- พระมหาแมนชัย คำสี. (2547). **แรงจูงใจ
ของนักศึกษาในการเข้าศึกษา
ต่อระดับปริญญาตรีใน
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราช
วิทยาลัยในภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือ**. หลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาการศึกษานอกระบบ.
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ภากร วรศักดิ์ชัยกุล. (2542). **แรงจูงใจใน
การเข้าศึกษาต่อหลักสูตรช่าง
ซ่อมอากาศยาน**. ภาคนิพนธ์
สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหา
บัณฑิต สาขาการบริหารและ
นโยบายสวัสดิการสังคม. คณะ
สังคมสงเคราะห์ศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ภัสรา จันโทมุข. (2542). **แรงจูงใจในการ
เรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ปะ
กาพนธ์**. รายงานการคว่ำอิสระ
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารนอกระบบ.
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม.
- มหาวิทยาลัยเจ้าพระยา. (2551). **คู่มือ
นักศึกษามหาวิทยาลัยเจ้าพระยา
2551**. ฝ่ายทะเบียนและวัดผล.
- วรติการ อิศรกุล. (2550). **แรงจูงใจใน
การศึกษาต่อระดับมหาบัณฑิต
สาขาสื่อสารมวลชน
มหาวิทยาลัยรามคำแหง**. ภาค
นิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาสื่อสารมวลชน. บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วันชัย มีชาติ. (2548). **พฤติกรรมกรรมการบริหาร**.
พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ:
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิเชียร วิทย์อุดม. (2547). **พฤติกรรม
องค์การ**. กรุงเทพฯ: ซีระฟิล์ม
และไซเท็กซ์.
- ศาสตร์ศิลป์ ละม้ายศรี. (2547). **แรงจูงใจที่
นิสิตตัดสินใจเข้าศึกษาใน
หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์
มหาบัณฑิต. ปัญหาพิเศษ
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาการบริหารทั่วไป. บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.**
- สว่าง ยุคะลิ่ง. (2541). **แรงจูงใจของ
ผู้ปกครองในการให้นักเรียน
เข้าศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 6 ในโรงเรียนขยาย โ อ ก า ส
ทางการศึกษาสังกัด
สำนักงานการประถมศึกษา
จังหวัดร้อยเอ็ด ปีการศึกษา
2540**. ปริญญาการศึกษามหา
บัณฑิต สาขาวิชาการ

ประถมศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
สุนิตย์ จันทร์ศรี. (2544). **แรงจูงใจใน
การเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท
ระบบพิเศษของนิสิตศูนย์พัฒนา
การศึกษาดูธานี มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม. รายงานการศึกษา
ปัญหาพิเศษ ปริญญาบริหารธุรกิจ**

มหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ.
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม.
สร้อยตระกูล (ตีพานนท์) อรรถมานะ.
(2545). **พฤติกรรมองค์การ:
ทฤษฎีและการประยุกต์. (พิมพ์
ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ มหาวิทยาลัย:
ธรรมศาสตร์.**